

Arrest

**nr. 259 553 van 25 augustus 2021
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. TYTGAT
Adolf Buylstraat 44C/5
8400 Oostende**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Paraguayaanse nationaliteit te zijn, op 15 maart 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 18 januari 2021 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 1 april 2021 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesemorie.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. TYTGAT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 16 juli 2020 dient de verzoeker, die verklaart van Paraguayaanse nationaliteit te zijn, een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, dit in de hoedanigheid van bloedverwant in neergaande lijn van een Spaanse onderdaan, met name verzoekers moeder F. R. B. Op 18 januari 2021 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) inzake deze aanvraag tot de weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het

grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de thans bestreden beslissing, die op 11 februari 2021 aan de verzoeker ter kennis werd gebracht en die als volgt is gemotiveerd:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 16.07.2020 werd ingediend door:

*Naam: I. R.
Voorna(a)m(en): G. J.
Nationaliteit: Paraguay
Geboortedatum: (...) 1994
Geboorteplaats: A.
Identificatienummer in het Rijksregister: xxx
Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...) GRIMBERGEN*

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt opnieuw gezinshereniging met zijn Spaanse moeder, de genaamde R. B. F. (RR: xxx) in toepassing van artikel 40 bis van de wet van 15.12.1980.

Artikel 40bis, §2, eerste lid, 3° van de wet van 15.12.1980 stelt dat als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: ‘de bloedverwanten in neergaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn (...)’

Aangezien betrokkene ouder is dan 21 jaar, zal hij, om aan de door de wet gestelde vereisten te voldoen, het bewijs moeten leveren dat hij ten laste is van de ascendent in functie van wie hij het verblijfsrecht vraagt, in casu zijn Spaanse moeder.

Om als ‘ten laste’ te kunnen worden beschouwd dient er reeds een afhankelijkheidsrelatie te bestaan tussen betrokkene en de referentiepersoon van in het land van herkomst of origine tot op het moment van de aanvraag gezinshereniging.

Om aan te tonen dat hij voorafgaand aan de aanvraag en reeds in het land van herkomst of origine ten laste is geweest van de referentiepersoon, legde betrokkene de volgende stukken neer:

- Loonfiches van H. (...) SPRL periode mei - september 2020 op naam van de referentiepersoon.*
- Attesten OCMW Grimbergen dd. 14.10.2020 waaruit blijkt dat betrokkene en de referentiepersoon tot op datum van het attest geen financiële steun ontvingen.*
- Verklaring vanwege de referentiepersoon ivm de verzendlijst van geldstortingen aan betrokkene: Gezien verklaringen op eer steeds een gesolliciteerd karakter hebben, kunnen deze niet aanvaard worden*
- Lijst geldstortingen Moneytrans voor de periode van januari 2015 tot november 2017 waaruit blijkt dat de referentiepersoon in deze periode geld heeft opgestuurd aan betrokkene.*
- Attest Algemene Directie van de Openbare Register, vraag naar openbare registratie en opmerkingen n° 11155, waaruit moet blijken dat er geen onroerende eigendommen staant geregistreerd op naam van betrokkene te Paraguay. Er worden bij deze attesten bewijzen van betalingen voorgelegd voor de legalisatie van deze documenten.*
- Vaststelling van geen inschrijving verzekerde dd. 12.10.2020 waaruit moet blijken dat betrokkene niet geregistreerd staat als verzekerde bijdragebetaler of begunstigde van het instituut van sociale zorg. Er wordt niks gezegd over eventueel andere inkomsten.*

Het onvermogen van betrokkene in het land van herkomst werd opnieuw niet afdoende aangetoond. Gelet betrokkene zijn onvermogen niet afdoende heeft aangetoond, is eveneens niet aangetoond dat hij daadwerkelijk van de voorgelegde stortingen afhankelijk was om in zijn basisbehoeften te voorzien.

Wat het ten laste zijn in België betreft: uit stukken die betrokkene voorlegde en uit bijkomende gegevens in het administratieve dossier blijkt dat betrokkene sinds 14.01.2019 tot op heden zelf ononderbroken is tewerkgesteld. Dit betekent per definitie dat betrokkene ook in België en voorafgaand aan huidige aanvraag gezinshereniging geenszins ten laste is van zijn moeder in België, gezien hij over een inkomen te beschikt.

Gezien betrokkene opnieuw niet heeft aangetoond effectief onvermogen te zijn, er niet afdoende werd aangetoond dat hij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine daadwerkelijk financieel en/of materieel ten laste was van de referentiepersoon blijkt uit het geheel van de beschikbare gegevens niet afdoende dat er reeds van in het land van herkomst of origine tot op het moment van de aanvraag een reële afhankelijkheidsrelatie bestond tussen betrokkene en de referentiepersoon.

Het gegeven dat betrokkene sedert maart 2018 tot op heden op hetzelfde adres als de referentiepersoon gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, louter het gegeven dat betrokkene op hetzelfde adres als de referentiepersoon gedomicilieerd was/is, heeft niet automatisch tot gevolg dat hij ook ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont {arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015}. Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40bis van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkenen. Het AI dient te worden ingetrokken.

Artikel 52, §4, tweede lid van het Vreemdelingenbesluit is onverzoenbaar met (overweging 55 van) het arrest van het Hof van Justitie van 27 juni 2018 in de zaak C-246/17, Diallo t/Belgische Staat het arrest Diallo en met de inhoud van art. 42 Vreemdelingenwet, waarin wordt gesteld dat de erkenning van het verblijfsrecht gebeurt 'onder de voorwaarden en voor de duur door de Koning bepaald overeenkomstig de Europese verordeningen en richtlijnen'. Gelet op de hiërarchie der rechtsnormen kan art. 52, 4 van het Vreemdelingenbesluit niet worden toegepast tegen de inhoud van art. 42 Vreemdelingenwet in."

Op 12 maart 2021 dient de verzoeker nogmaals een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Deze aanvraag wordt opnieuw ingediend in functie van verzoekers moeder, mevrouw F. R. B.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In de nota met opmerkingen werpt de verweerder een exceptie van niet ontvankelijkheid op. Deze exceptie wordt als volgt toegelicht:

"Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang voorhanden moet zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep. Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 12 maart 2021 een nieuwe aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie heeft ingediend, thans ook in functie van zijn Spaanse moeder, mevrouw R.B.F. (zie bijlage 1).

De vernietiging van de op 18 januari 2021 genomen beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden kan slechts tot gevolg hebben dat de verwerende partij een nieuw standpunt moet innemen over de verblijfsaanvraag van de verzoekende partij. De verwerende partij is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, gelet op het feit dat de verzoekende partij een nieuwe aanvraag heeft ingediend. Bijgevolg kan de eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden verzoeker geen bijkomend nut meer verschaffen.

Verwerende partij is dan ook van oordeel dat het ingediende beroep tot nietigverklaring van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden wegens het ontbreken van het wettelijk vereiste belang onontvankelijk is.”

2.2. De verzoeker heeft hierop in de synthesememorie als volgt gereageerd:

“De verwerende partij betwist het belang van de verzoeker, omdat hij ondertussen een nieuw verzoek tot gezinshereniging heeft ingediend.

Door de bestreden beslissing werd aan de verzoekende partij het recht om zich langer dan drie maanden in het Koninkrijk te vestigen geweigerd. Door de bestreden beslissing en de intrekking van het attest tot immatriculatie moest de verzoeker zijn arbeidsprestaties staken.

Door de betwiste beslissing, die rechtstreeks betrekking heeft op de verzoekende partij, is de verzoekende partij benadeeld. Slechts indien en wanneer door de verwerende partij positief zou ingegaan worden op een nieuw verzoek tot gezinshereniging, zou de verzoeker geen belang meer hebben bij de huidige procedure.”

2.3. Beoordeling

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp, waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang bij de gevraagde nietigverklaring indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen vernietiging van die rechtshandeling moet hem tevens een direct, persoonlijk, wettig, zeker en actueel voordeel verschaffen.

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang, komt het de verzoeker toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (*cf.* RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

De thans bestreden beslissing betreft de weigering van de verblijfsaanvraag die de verzoeker heeft ingediend op 16 juli 2020, en dit met het oog op de gezinshereniging met zijn Spaanse moeder, mevrouw F. R. B. Zoals de verweerder in de nota met opmerkingen terecht opmerkt, blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat de verzoeker op 12 maart 2021 een nieuwe verblijfsaanvraag heeft ingediend in functie van dezelfde referentiepersoon, mevrouw F. R. B. De verzoeker betwist dit niet.

Ter terechtzitting wordt aan de partijen gevraagd of er al een beslissing is genomen naar aanleiding van de nieuw aanvraag van 12 maart 2021. De beide partijen antwoorden hierop ontkennend. De verzoeker kan echter niet overtuigen waar hij in de synthesememorie stelt dat hij zijn belang behoudt zolang er nog geen beslissing omtrent de nieuwe aanvraag is genomen. Door het indienen van een nieuwe aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie in functie van dezelfde Spaanse referentiepersoon en op dezelfde rechtsgrond, heeft de verzoeker immers uitdrukkelijk zijn wil te kennen gegeven om zijn verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan de verweerder teneinde deze ervan te overtuigen zijn standpunt, dat hij heeft geuit naar aanleiding van een vorige aanvraag, te wijzigen en alsnog het verblijfsrecht te erkennen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken.

De Raad wijst erop dat de vernietiging van de thans bestreden weigeringsbeslissing slechts tot gevolg kan hebben dat de verweerder een nieuw standpunt moet innemen over de eerdere verblijfsaanvraag van 16 juli 2020. De verweerder is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om de verblijfsaanspraken van de verzoeker te beoordelen in het licht van de nieuwe aanvraag van 12 maart 2021, gelet op het feit dat hij andermaal door de verzoeker werd gevat middels een meer gestoffeerde aanvraag. Het indienen van een nieuwe aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie in de hoedanigheid van bloedverwant in neergaande lijn van een Spaanse onderdaan, met name verzoekers moeder F. R. B., houdt aldus op zich reeds een gewijzigde omstandigheid in die de vraag doet rijzen of de verzoeker uit de gebeurlijke nietigverklaring van de thans bestreden beslissing nog een concreet en zeker voordeel kan putten. Het is dan aan de verzoeker om toe te lichten op welke wijze hij, gelet op de gewijzigde omstandigheden, alsnog meent een concreet voordeel te kunnen halen uit de vernietiging van de bestreden beslissing. De eenvoudige stellingname dat het belang slechts verloren gaat indien de verweerder positief zou ingaan op de nieuwe aanvraag gezinshereniging, volstaat niet om dit aan te tonen.

Voor het overige beperkt de verzoeker er zich toe te schetsen welke nadelen er aan de bestreden beslissing zijn verbonden. Het wordt door de verweerder echter niet betwist dat de verzoeker benadeeld is door de bestreden beslissing, maar wel dat hij thans nog een voordeel kan halen uit een eventuele nietigverklaring ervan, gelet op de nieuwe aanvraag gezinshereniging in functie van dezelfde referentiepersoon.

Ter terechtzitting heeft de advocaat van de verzoeker evenmin verder toegelicht welk concreet voordeel er, gelet op de thans gewijzigde omstandigheden, nog kan worden geput uit een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Er worden aldus geen argumenten naar voor gebracht die afbreuk kunnen doen aan de voorgaande vaststellingen. De Raad stelt vast dat de verzoeker niet concreet aannemelijk maakt dat een eventuele nietigverklaring van de aangevochten beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden hem thans nog een concreet voordeel kan opleveren. Deze vaststelling volstaat om het beroep te verwerpen.

De door de verweerder opgeworpen exceptie is gegrond.

Het beroep is derhalve niet ontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig augustus tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. DE GEYTER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DE GEYTER

C. DE GROOTE